

ZGODOVINSKI ZBORNIK.

PRIOLOGA LJUBLJANSKEMU ŠKOFIJSKEMU LISTU.

—••••• Izhaja v nedoločenih obrokih. •••••—

Leto 1908.

Ljubljana.

Številka 71.

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.

Priredil in priobčil Frančišek Pokorn.

(Dalje.)

2. Mirna peč.

Anton Jožef Žnidaršič (Sniderschitz), župnik, rojen v Rokendorfu, star 55 let, je bil v mašnika posvečen leta 1757. na naslov gospoda „de Shegalla“. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti kot subsidiar „in monte gaudioso“, katehet in „officii notarius“ v Novem mestu je bil 4 leta, kaplan v Šent Rupertu 2 leti, župni vikar „ad s. Joannem in valle“ 13 let in od l. 1778. je župnik mirnopoški, katero župnijo je nad 10 let vladal. Bil je goreč, pobožen, zgleden, priljubljen duhovnik brez napak, spodbudnega obnašanja.

Urban Pokorn, kaplan, Ločan iz Binklja, 42 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov svojih sorodnikov. Bil je dober, popularen govornik, krepak in zdrav ter srednje zmožnosti, a zadosti učen. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je 2 leti na Krki kot župnikov vikar, pri Sv. Križu 4 leta kot kaplan, 2 leti v Galiciji na Štajerskem, 4 leta v Škocijanu pri Dobravi na Dolenjskem, 1 leto v Stopičah, od l. 1787. pa slušbuje v Mirni peči. Od l. 1792. najdemo ga kaplana v Preserjih, kjer je umrl dne 12. marca 1795. Mož je bil varčen, včasih malo razburljiv, sicer pa zgleden duhovnik.

Martin Merkuša, župnikov vikar, doma Podgradom v stopiški župniji, star 48 let, je bil leta 1762. v mašnika posvečen na naslov grofa „de Klega-

vitsch“ na Hrvaškem. Moralko je dovršil v Gorici, kanonično pravo pa v Ljubljani. Služboval je 6 let kot kaplan „ad s. Joannem in valle“, na Sladki gori na Štajerskem 2½ leta, na Polšniku kot imenovan župnik 4½ leta, v Pulskavi na Spodnjem Štajerskem 4 leta, od sv. Mihaela 1788 pa v Mirni peči, l. 1796. je kaplanoval v Stopičah, kjer je bil pozneje 1801 tudi administrator, nato v Prečini več let, ko se l. 1818. preseli v Mehovo, na svoj dom v pokoj, kjer je umrl dne 30. marca 1823. Obnašanja je bil preprostega, občeval je rad s kmeti, žal, da je premalo pazil na svoj jezik pri govorjenju; bil je zvit značaj, radi česar je bil posvarjen l. 1784.

Frančišek Baksa, beneficiat v mirnopoški graščini „Hmelnik“, doma v Lindarju v Istri, star 52 let, je bil v mašnika posvečen l. 1759. na naslov patrimonija. Mož je bil že slaboten. Moralko je dovršil v Ljubljani. V dušnem pastirstvu ni nikjer služboval; bil je beneficiat, kakor zdaj tu. Živel je spodbudno in se pošteno obnašal. Umrl je okrog 66 let star.

3. Šmihel pri Novem mestu.

Frančišek Ksaverij Ogorelec, župnik, Novomeščan, star 60 let, je bil v mašnika posvečen l. 1757. na naslov gospostva „Zajec“ na Hrvaškem. Bil je srednje zmožen, telesno je opešal, boleha na ledvicah, govornik je popularen. Moralko in kanonično

pravo je dovršil deloma v Ljubljani, deloma pa v Gorici. Služboval je nekaj let na Polšniku, 5 let v Stopičah, v Valtu vasi kot subsidiar in kot župnijski vikar 8 let, potem pa župnikuje v Šmihelu, kjer je umrl okrog 70 let star, naposled vpokojen dne 30. aprila l. 1798. Mož je bil goreč, lepega obnašanja, pobožen in zgleden duhovnik. V mladosti je bil nekoliko slavo-hlepen, a zdaj je brez napak.

J o ž e f Š k r j a n e c, kaplan, doma v Mengšu, star 45 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. na naslov kmeta Jerneja Letnerja. Mož je čvrst in hraber, srednje zmožen, pa tudi dober pridigar bi bil ako bi se nekoliko potrudil. Moralko in kanonično pravo je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v Gorici. Služboval je nekaj let v Žužemberku, v Hinjah in v Ribnici; potem je deloval v novomeškem okraju: v Stopičah, Šent Ruprtu in zdaj v Šmihelu. Mož se je obnašal pošteno, rad je bival v veseli družbi, živel zgledno.

P. M a r i j a n G u t t r a t h, razcistercian, doma na Dunaju, star 67 let, je bil v mašnika posvečen l. 1745. na naslov zatiškega samostana in živi zdaj v „Steinbruklu“ v šmihelski župniji. Bil je zmožen mož, a je telesno opešal. Bogoslovne študije je dovršil deloma v Ljubljani, deloma v samostanu. Služboval je le v samostanu, bil je 13 let tudi prior. Bil je pobožen, ponižen, goreč in zgleden redovnik, pa dober in svet duhovnik brez napak. Obnašal se je prav spodbudno. Umrl je okrog 80 let star.

J a n e z S t r e b e n a c (Strbenec), sacelan v graščini „Ruprechtshof“, doma na Hrvaškem v Tauru, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov gospostva Škrličevega. Kanonično pravo in moralko je dovršil v Gradcu in na Dunaju. Služboval je 6 let v Ormožu na Štajerskem, tu sem je prišel meseca avgusta l. 1788. za nekaj časa do 1795. Živel in obnašal se je zgledno.

4. Soteska.

A n t o n H a a n, župnik in beneficiat, doma v Semiču, rojen 27. maja 1752, star 37 let, je bil v mašnika posvečen 16. junija 1775 na naslov Gerlešiča na Hrvaškem. Mož je bil zmožen, zdrav in tudi dober pridigar. Moralko je dovršil v Ljubljani, vse druge bogoslovne nauke pa na Dunaju in je jako učen mož. Služboval je kot subsidiar 2 leti v Semiču in v Podzemlju, v Gorici 1 leto in zdaj župnikuje tu že od l. 1779. Mož je bil goreč, ponižen, zelo pobožen, zgleden duhovnik, ljudje so ga zelo radi imeli in spoštovali. Pobožnost rožnega venca je zelo razširjal med ljudstvom. Obnašal se je prav spodbudno. Po 55 letnem župnikovanju je ostavil to solzno dolino dne 20. julija l. 1833. v Soteski.

5. Stopiče.

M a r k a K r a n j e c, župnik, doma v Vipavi, star 59 let, je bil v mašnika posvečen leta 1753. na naslov patrimonija. Bil je dober govornik, zmožen mož, hraber in čvrst in zdrav. Moralko, dogmatiko in kanonično pravo je dovršil deloma v Celovcu, deloma pa v Gradcu. Služboval je v Ložu kot župnikov vikar 1 leto, na Blokah pa 2 leti, kot kaplan in „officii notarius“ v Ribnici 10 let, v Šent Ruprtu 1 leto. Bil je tudi novomeški kanonik 2 1/2 leta in zdaj župnikuje tu že od l. 1770. Šel je v pokoj čez 28 let in se preselil v Ljubljano, kjer je umrl dne 15. februarja 1805 kot zlatomašnik. Mož je bil nekoliko ponosen, a živel je zgledno, obnašal se spodbudno. Rad se je pohvalil s svojim delom.

P. F r a t e r n T e r l i p, razfranciškan, kaplan, Novomeščan, star 42 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. Bil je zmožen, zdrav, krepak in hraber mož ter prav pohvaljen pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil v samostanu. Služboval je od l. 1774. v samostanu v dušnem pastirstvu: 5 let je bil prazniški pridigar, tukaj pa je od kresa l. 1788. kaplan, pozneje pri franciškanih v Ljubljani, nekaj let pridigar in kaplan, dokler ni opešal. Umrl je dne 5. aprila 1801, star 55 let, kakor kaže mrliška knjiga. Bil je goreč, pobožen mož in zgleden duhovnik.

6. Toplice.

N i k o l a j d e K n e s e n h o f, župnik in beneficiat, Ljubljčan, star 48 let, je bil v mašnika posvečen l. 1764. na naslov patrimonija. Bil je bistrega uma in zmožen mož, še dovolj krepak in zdrav, pa dober katehet. Bogoslovne študije, zlasti dogmatiko je dovršil na Dunaju ter je učen in spreten duhovnik. Služboval je kot kaplan 4 leta v Luzendorfu na Nižjeavstrijskem, 1 leto v Kočevju kot vikar in zdaj od leta 1770. župnikuje tu. V večnost se je preselil dne 3. novembra 1795. Ljudje ga imajo silno radi, ker je pobožen, goreč, zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja, brez napak. Nad 23 let je pastiroval tukaj.

Vikariati: 1. Št. Peter.

P. A n d r o n i k L o z e j, župnijski vikar, razfranciškan, Vipavec, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. kot redovnik. Bil je krepak, zdrav in zmožen mož in je imel tudi dar govora. Moralko in dogmatiko je dovršil deloma na Tersatu, deloma v Ljubljani. Kot redovnik je služboval v samostanih v Ljubljani, v Kamniku, na Sveti gori, v Novem mestu; nekaj časa je izvrševal službo pridigarja. Od l. 1784.

pa je v Šempetru pastiroval do l. 1786., ko se preseli v Šent Jernej do l. 1805., potem pa je župnikoval na Bučki do svoje smrti dne 25. decembra 1811. Mož je bil značajan, pobožen, dober duhovnik, živel je zgledno, brez napak.

Mihael Potočar, hišni kaplan v Starem gradu pri Šempetru, bivač sicer v Novem mestu, doma v Mokronogu, star 58 let, je bil v mašnika posvečen l. 1754. na naslov graščine „Freyhof“. Zmožnosti in zdravje njegovo je srednje vrste. Moralko in kanonično pravo je dovršil v Ljubljani. Služboval je izprva v Novem mestu, potem je bil župnijski vikar v Prečini 15 let, vsega skupaj 29 let. Zdaj je graščinski sacelan. Pozneje l. 1793. je bil par let lokalist v Mehovem, ko se preseli v Ljubljano v pokoj do l. 1808. Od tedaj živi Podgaborom v šentvidski župniji na Dolenjskem, kjer je umrl 19. aprila 1810. Mož je bil zelo melanholičen, nestanovit, obnašal se je pošteno, živel je zgledno.

2. Prečina.

Jožef Germ, župnijski vikar, Novomeščan star 47 let, je bil v mašnika posvečen l. 1765. na naslov nekega plemiča na Hrvaškem. Bil je zdrav, zmožen mož, pa tudi kot pridigarja so ga hvalili. Moralko je dovršil v Ljubljani, dogmatiko pa v Gorici v semenišču. Služboval je kot subsidiar v Galiciji na Spodnjem Štajerskem 1 leto, kot kaplan na Raki 4 leta, v Čemšeniku 1 leto, v Mirni peči 4 leta, pri Sv. Trojici je bil župnijski vikar 6 let in tukaj je že od l. 1782., kjer je ostal do svoje smrti 14. maja 1812. V mladosti je bil nekoliko lahkomisljen, zdaj je ponižen, pobožen in pošteno živi kot duhovnik. Naposled se mu je zmračil nekoliko duh in tudi telesno je opešal. Ljudje so ga radi imeli.

Janez Gasvoda, subsidiar, doma v Koroški vasi pri Novem mestu, star okrog 51 let, je bil v mašnika posvečen leta 1762. na naslov nekega „Collonelo“ na Hrvaškem. Talentiran ni bil, pač pa telesno krepak. Moralko je na Dunaju dostal. Za silo je bil nastavljen, ker je manjkalo zmožnejših, v dušno pastirstvo, potrjen za spovednika z opazko, da se pozneje izkušnji podvrže. V Prečini slušbuje že od l. 1784. Pozneje ga najdemo l. 1794. kot sacelana v graščini „Braitenau“ v Prečini nekaj let do dne 16. marca 1801, ko je umrl. Mož je bil preprostega značaja, včasih se je rad nekoliko prepiral. Živel je pošteno.

3. Vavta vas.

Aleš Drešar, župnijski vikar, doma v Komendi, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1766. na naslov gospodstva „Landspreiss“. Mož je zmožen, zdrav,

in dober govornik, le prenašel je v govorjenju. Bogoslovne vede: moralko, dogmatiko in kanonično pravo je dovršil v Gorici v semenišču. Služboval je kot kapiteljski notar v Novem mestu 12 let, od l. 1785. pastiruje pa v Vavti vasi, kakih 14 let, ko se preseli v Ljubljano v pokoj, odtam čez 1 leto v Novo mesto, kjer je pa kmalu umrl dne 7. avgusta 1801. Živel je pošteno, četudi je bil v mladosti prijatelj vinu.

Gasper Plešnar, subsidiar, doma v Črnem vrhu, star 43 let, je bil v mašnika posvečen l. 1769. na naslov nekega kmeta v idrijskem gospostvu. Bil je dober govornik, trden, zdrav in tudi zmožen mož. Bogoslovne študije je vse dovršil v Gorici v semenišču. Služboval je kot subsidiar v Prečini, na Dolih in zdaj v Vavti vasi, skupaj 17 let. Pozneje l. 1792. do 1799. je kaplanoval v Leskovcu pri Krškem. Župnikoval je potem pri Sv. Duhu do 16. novembra 1805, ko je umrl. Mož je bil ljubezniv, pobožen, goreč, usmiljen, zgleden duhovnik. Ljudje so ga zelo radi imeli.

XXI.

Dekanat: Ribnica.

Župnije: 1. Ribnica.

Valentin Ullé, župnik in dekan, doma v Ložu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen okrog l. 1772. O njem ni nič zapisanega. Tukaj je deloval do l. 1803., ko je dne 16. septembra ostavil svet.

Anton Eržen, prvi kaplan, Ločan, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1772. na naslov nekega loškega kmeta. Mož je bil jako zmožen, krepak, pa tudi dober govornik. Vse svoje študije je z dobrim uspehom dovršil v Ljubljani in je učen mož. Služboval je v Ložu kot vikar in župnik 12 let in tu je od l. 1785. že kaplan. L. 1793. je bil že beneficiat v Dolu. Leta 1795. beneficiat pri Sv. Florijanu v Ljubljani. L. 1796. ekspozit na Rovih, kjer je bil pozneje lokalist do l. 1807., ko se preseli v Škofjo Loko v pokoj za 1 leto, potem je pa nekaj časa kaplanoval v Železnikih. Pozneje je živel v Ortneku, 1815—1818 na Kureščeku, tudi poprej še v Ljubljani pri stolnici v pokoji. L. 1819. je bil v šentjakovski župniji v Ljubljani, od julija 1821 do svetega Jurija 1822 je bil v Naklem. Odtod se preseli v Škofjo Loko v pokoj do 9. julija 1834, ko je 85 let star kot zlatomašnik v Gospodu zaspal. Ljudje so ga povsod radi imeli, bil je zgleden, pobožen duhovnik brez napak.

Frančišek Ksav. Repešič, drugi kaplan, doma v Ložu, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1774. na naslov grofa Guidona de Cobenzel. Bil je zmožen, krepak sicer, vendar so ga včasih slabosti

obhajale, dober pridigar. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je izprva kot subsidar v Sodražici 1 leto, potem pa kaplanuje že od l. 1776. v Ribnici do svetega Mihaela l. 1788., ko gre kaplanovat v Cerklje na Gorenjskem. Odtod gre župnikovat v Vodice l. 1790. do svoje smrti dne 21. avgusta 1804. Tukaj je opravljal nekaj časa tudi posle dekana. Bil je dober duhovnik, le včasih nekoliko nepremišljen. Ljudje so ga radi imeli.

Anton Petrič, župnikov vikar, Vipavec, rojen 4. septembra 1756, star 32 let, je bil v mašnika posvečen 31. marca l. 1781. na naslov vipavske vile. Mož je bil zmožen, krepak, pa tudi priljubljen govornik. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Gorici v semenišču. Služboval je 3 leta kot župnikov vikar in potem nekaj časa kot kaplan v Ložu, odkoder pride l. 1781. kot vikar zopet v Ribnico do sv. Mihaela l. 1788. Kaplanoval je potem v Mirni peči do l. 1794., ko pride v Staro Loko za eno leto, potem pa na Brdo, l. 1805. ekspozit na Vojskem, l. 1807. lokalist pri Sv. Magdalen, kjer je umrl 11. oktobra 1832. Živel je zgledno, ljudje so ga radi imeli.

Valentin Vodnik pride na mesto Repetiča kaplanovat v Ribnico. O njem ni nič zaznamovanega.

Janez Modic pride namesto Petriča na prvo službo v Ribnico kot župnikov vikar. Doma na Igu, je dovršil humanistične in modroslovne vede v Ljubljani, bogoslovne pa v Gradcu po novi metodi. Porojen je bil dne 9. decembra 1763, posvečen pa dne 9. novembra 1788 in je prišel takoj v Ribnico, odkoder gre kaplanovat v Šent Ruprt čez par let. Odtukaj pa pride v Mengeš čez 10 let. L. 1807. postane župnik v Ihanu, kjer je umrl dne 25. februarja 1830. Bil je dober, zgleden duhovnik.

Jožef Janez Bogataj, beneficiat v Novi Štifti, doma v Ložu, star 56 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. na naslov patrimonija. Mož je bil zmožen, sicer že slaboten, a govornik plodonosen. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je 32 let v ribniškem okraju kot župnikov vikar in kaplan, zdaj pa je po milosti grofa „de Cobenzel“ prišel k Novi Štifti, kjer je umrl dne 25. marca l. 1796. Živel in obnašal se je vedno spodbudno in zgledno brez napak. Bil je tudi upravitelj župnije Sodražice.

Frančišek Oražen (Orashim), kurat, Ribničan, živi na svojem rojstnem domu, rojen okrog l. 1740., posvečen okrog l. 1766., je služboval 20 let v dušnem pastirstvu na Štajerskem, zdaj pa je telesno opešal tako, da ni več za službovanje. Namizni naslov mu je dal ob posvečenju grof Cobenzel. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani in je srednje zmožen. Mož

je nesvarljivega značaja, brez strasti, in zglednega življenja. Umrl je ondi dne 17. februarja 1818 podpisan za „Janeza“.

2. Dolenja vas.

Štefan Pregl, župnik, doma v Tolminu, star 41 let, je bil v mašnika posvečen l. 1771. na naslov svojih župljanov. Bil je zelo nadarjen človek, krepkega zdravja in izvrsten govornik. Svoje bogoslovne nauke je prav pohvalno dovršil na Dunaju. Služboval pa je kot kaplan in administrator. Naposled je bil lokalist v tržaški škofiji, odkoder pride v Dolenjo vas za par let župnikovat do 1795. Ljudje so ga radi imeli, ker je živel nesvarljivo kot zgleden duhovnik.

Vikariata: 1. Loški potok.

Ferdinand Luka Kostanjevec (Castanovitz), župnijski vikar, Ribničan, star okrog 60 let, duhovnik nad 30 let, je dobil namizni naslov od grofa Cobenzelna. Mož je bistrega uma, krepak človek ter ljudem jako priljubljen pridigar. Z dobrimi uspehi je dovršil bogoslovne študije v Ljubljani. Služboval je kot subsidar v Dobropoljah, potem je bil kaplan ravno tu in zdaj že od l. 1768. pase loškopotoške duše; skupaj nad 34 let. Mož je prav zelo priden, goreč, skrben in zgleden duhovnik, zato ga ima ljudstvo prav rado. Njegov značaj je nesvarljiv. L. 1802. je še živel tu.

Matija Zdravič, subsidar, doma v Kostelu, star 66 let, ima namizni naslov od kostelskega graščaka. Mož je bil še trden in goreč govornik ter srednjih zmognosti. Vse svoje študije je dovršil v Zagrebu in je dober moralist. Služboval je 27 let kot župnikov vikar v okolišču ribniškega naddiakonata. Obnašal se je vedno spodbudno, živel je zgledno. Bil je dober duhovnik. (Glej župnijo Kostel!)

2. Sodražica.

Frančišek Ksav. de Stabile, župnijski vikar, Goričan, star 50 let, je bil l. 1767. v mašnika posvečen na naslov patrimonija. Bil je talentiran, slaboten je bil zlasti v nogah in srednje vrste pridigar. Svoje bogoslovne nauke je dovršil z najboljšim uspehom v goriškem semenišču. Služboval je v tej župniji deloma kot župnikov vikar, deloma kot kaplan in zdaj je samostojen vikar, torej vsega skupaj nad 20 let. Odtod je šel župnikovat v mesto Idrijo, kjer je tudi nad 10 let služboval in umrl ondi 7. decembra 1805. Ljudje so ga radi imeli, bil je lepega obnašanja in zglednega duhovniškega življenja.

Gregorij Zbačnik, beneficiat in subsidar, doma v Loškem potoku, star 38 let, je bil v mašnika

posvečen na naslov raznih loškopotoških podložnikov l. 1776., je zmožen mož in goreč pridigar, žal, da ga revmatizem večkrat muči. Svoje bogoslovne študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je ves čas v Sodražici do l. 1794., potem kaplanoval v Smledniku 11 let, v Predosljih 2 leti, v Gorjah nekaj mesecev, potem pa je bil zgodnjik v Radovljici v l. 1808. — 1813., ko se preseli kot ekspozit na Goro pri Sodražici, kjer je umrl 25. oktobra 1822. Bil je blag človek, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

Ekspozituri: 1. Grčarice (Masern).

Anton Perz, kurat, doma v mestu Kočevju, star 54 let, je bil v mašnika posvečen na naslov kneza Auersperga. Bil je zmožen duhovnik, dober govornik, krepkega telesa, je dober kazuist; bogoslovne nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je 16 let v kočevskem okraju kot vikar in deloma kot kaplan, preden je dobil cesarski beneficij v Grčaricah, kjer je deloval do svoje smrti. Bil je sicer zgleden duhovnik, le nezaupljiv je bil in nekoliko trmast. Umrl je dne 15. julija 1795.

2. Gora.

Janez Colnar (Zollner), ekspozit, Metličan, star 40 let, je bil v mašnika posvečen na naslov metliške mestne občine. Bil je dober govornik, srednje zmožen, pa krepak človek. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, vse druge višje pa v Gradcu. Bil je spreten moralist. Služboval je v ribniškem okraju kot vikar, zdaj pa je ekspozit na Gori, kjer ga občani vzdržujejo. Leta 1793. je bil škofijski oficial v Ljubljani do 1795, pozneje pa zgodnjik v Metliki, kjer je umrl okrog l. 1803. Živel je zgledno, obnašal se je nesvarljivo, bil je dober duhovnik.

XXII.

Dekanat: Kočevje.

Župnije: 1. Kočevje.

Frančišek Seraf. Fajenz, župnik in dekan, Kočevar, star 53 let, je bil v mašnika posvečen l. 1762. na naslov kočevske mestne občine. Dovršil je vse svoje nauke v Ljubljani. Služboval je kot kaplan 3 leta v Mozlju, potem pa že od l. 1766. v Kočevju, kjer je tudi umrl dne 18. aprila 1812. Bil je okrajni šolski nadzornik in konzistorialni svetnik. Župnikoval je ondi 24 let, kaplanoval pa 22 let.

Matija Raethl (Röthl), prvi kaplan, Kočevar, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1777. na naslov treh kmetov kočevskega okraja, in sicer v Kranju dné

30. junija. Porojen je bil v Grafenfeldu dné 15. februarja 1752. Bil je zelo nadarjen mož, sicer ne trdnega zdravja, kot govornik pa genljiv. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, višje v Zagrebu, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je prav goreče v Kočevju do 1782 kot vikar, do 1793 kot kaplan. Župnikoval je potem v Koprivniku od 15. oktobra i. l. do 24. februarja 1827, potem pa postal mestni župnik in dekan, okrajni šolski nadzornik in konzistorialni svetnik v Kočevju, kjer je umrl 18. septembra 1836. Dekanijske posle ni več vodil od leta 1829. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil goreč, zmeren, zgleden duhovnik brez napak skozi in skozi, zlasti jako postrežljiv bolnikom.

Jožef Weiss, drugi kaplan, Kočevar, star 29 let, je bil v mašnika posvečen l. 1786. na naslov „Seminarii generalis Graecensis“. Bil je zelo nadarjen mož srednjih telesnih močij, a dober govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, vse višje pa v Gradcu. Služboval je izprva v Koprivniku 1 leto, potem pa v mestu Kočevju kot vikar in kaplan več let, ko pride l. 1796. k ljubljanskim uršulinkam za kaplana in kateheta za par let. Odtam gre za lokalista v Borovcu na Kočevskem, kjer je umrl dné 25. februarja 1801. Mož je bil jako goreč, delaven, trezen, zgleden duhovnik, katerega so ljudje zelo radi imeli. Bolnikom je bil v veliko tolažbo.

Frančišek Ks. Moratscher, župnikov vikar, Kočevar, star 63 let, je bil v mašnika posvečen l. 1751. na naslov kočevske mestne občine. Bil je bogato nadarjen mož in izvrsten govornik, žal, da je na stara leta telesno zelo opešal. Nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je kot kaplan v Starem logu na Kočevskem in tudi na Dunaju. Bil je administrator na vojaški akademiji, pa tudi novomeški kanonik. Na stara leta je živel kot kurat v Kočevju, v Kočevski Reki, v Rakitni in zopet v Kočevju v pokoju, kjer je umrl 3. januarja 1807. Ljudje so ga silno radi imeli, bil je zares apostolski mož, ponižen, potrpežljiv, pobožen, zelo goreč in zgleden duhovnik.

Ignacij Kreuzmayer, kurat, Kočevar, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov kočevske mestne občine. Srečen je v svojih zmožnostih, zdrav je in dober govornik. Humanistične nauke je dovršil v Novem mestu, modroslovne v Gradcu, bogoslovne pa na Dunaju in v Gorici. Služboval je kot beneficiat v Kočevju, kot vikar v Kočevski Reki in v Kočevju, kot kaplan v Starem logu in v Koprivniku, ko pride l. 1787. zopet v Kočevje. L. 1793. je bil lokalist v Poljanici, pozneje ekspozit v Borovcu, od-

koder pride kaplanovat zopet v Kočevje za 5 let, ko postane l. 1805. župnik v Mozeltu do 29. oktobra 1807, ko stopi v pokoj in se preseli v Kočevje. Čez 1 leto pa se preseli v Ljubljano za drugega levita v stolnico do 26. aprila 1809, ko se preseli na Tirolsko v vojaško bolnišnico. Ljudje so ga radi imeli, bil je delaven, goreč in zgleden duhovnik; le nekoliko prenašel je bil včasih.

2. Čermošnjice.

Jurij Valič (Wallisch), župnik, Kočevar, star 53 let, je bil l. 1759. v mašnika posvečen na naslov kočevske mestne občine. Bil je zelo izobražen in krepak človek ter izvrsten govornik. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani in še vedno rad prebira znanstvene knjige. Služboval je kot vikar v Kočevski Reki 3 leta, v Gotenici in Grčaricah 7 let, kot kaplan pa v Kočevju 17 let, kot župnik v Mozeltu 1 leto, od l. 1787. pa v Čermošnjicah, kjer je umrl čez 12 let dné 2. junija 1799. Bil je goreč, ljubezniv, velikodušen, priazen, dober, zgleden duhovnik, katerega so ljudje radi imeli in spoštovali.

Lenart Prenner, kaplan, Kočevar, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1780. na naslov kočevske mestne občine. Mož je slabotnega zdravja, bistrega uma, a govornik srednje vrste. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, modroslovne in bogoslovne pa v Gradcu in je dovolj učen. Služboval je kot kaplan v Mozeltu 5 let in v Čermošnjicah tudi 5 let, ko postane župnik v Kočevski Reki l. 1800., kjer je umrl dné 5. januarja 1828. Mož je bil trezen, moder, živel je zgledno, zase, pobožno, ljudje so ga radi imeli, žal, da je bil hipohonder in ponosen sam náse.

3. Kostel.

Lovrenc Ratschy, župnik, doma v Kostelu, star 54 let, je bil v mašnika posvečen l. 1762. na naslov plemiča „de Zebich“ na Hrvaškem. Mož je bil zmogel, zdrav in dober govornik. Humanistične nauke je dovršil v Zagrebu, moralko in cerkveno pravo pa na Dunaju. V pastirstvu deluje prav pridno, in sicer že od l. 1770. V Kostelu je župnikoval do l. 1815., ko stopi v pokoj. Umrl je ondi 25. junija 1819. Bil je blag človek, ponižen, pobožen, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi imeli. Bil je tudi zelo varčen.

Martin Zdravič (Sdravich), kaplan, doma v Kostelu, star 46 let, je bil v mašnika posvečen l. 1767. na naslov plemiča „de Saych“ na Hrvaškem. Bil je zelo nadarjen, krepkih telesnih moči in dober pridigar. Vse svoje nauke, nižje in višje, je dovršil v Zagrebu. Službuje že 18 let kot kaplan v Kostelu, kjer je tudi

umrl 27. oktobra 1811 v pokoju. Podpisan je „Matija“ v šematizmu. Ljudje so ga radi imeli, ker je bil goreč, delaven, pohleven, trezen in zgleden duhovnik.

4. Koprivnik (Nesseltal).

Janez Kopriva, župnik, Kočevar, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1756. na naslov kočevske mestne občine. Bil je dober govornik, zmogel a že slaboten mož. Vse svoje študije je dovršil v Ljubljani. Služboval je kot beneficiat v Kočevju 4 leta, kot kaplan v Kočevski Reki 14 let in od l. 1774. je župnikoval v Koprivniku, kjer je tudi umrl dné 20. marca 1793. Mož je bil zelo ponižen in gostoljuben, zato pa tudi priljubljen pri ljudeh,

Matevž Stine, kaplan, Kočevar, star 38 let, je bil v mašnika posvečen l. 1781. na naslov treh kmetov iz kočevske grofovine. Bil je zdrav in nadarjen mož ter dober poljuden govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, modroslovne in moralko v Gradcu, kanonično pravo in dogmatiko pa na Dunaju. Služboval je 1 leto kot vikar v Čermošnjicah in od 1785 kaplanuje tu. Pozneje, l. 1793., je bil že lokalist v Banji Loki, čez 10 let pa župnik v Poljanici, kjer je umrl dné 9. marca 1817. Ljudstvo ga je neizrečeno rado imelo. Bil je ponižen, pobožen, blag in zgleden duhovnik, spodbudnega obnašanja.

5. Mozelj.

Janez Činkelj (Tschinkl), župnik, Kočevar, star 38 let, je bil l. 1776. v mašnika posvečen na naslov grofa Rattkay na Hrvaškem. Bil je jako nadarjen in hraber mož ter izvrsten govornik. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je prav goreče in uspešno kot vikar v Kočevju 1 leto, kot subsidiar v Starem logu 6 let, kot kaplan v Čermošnjicah 3 leta in od l. 1788. v Mozeltu, kjer je čez par let postal župnik in pastiroval do l. 1800., ko se preseli župnikovat v Koprivnik do l. 1812. Takrat postane mestni župnik in dekan v Kočevju, kjer je kot zlatomašnik umrl dné 19. avgusta 1826. Doma je bil v Schalkendorfu. Ljudstvo ga je povsod rado imelo in spoštovalo. Bil je zmeren, ponižen in moder mož ter dober in zgleden duhovnik na vse strani.

Anton Jauth, kaplan, rojen v Kočevju, star 36 let, je bil v mašnika posvečen l. 1777. na naslov grofa „de Erdoedi“ na Ogrskem. Bil je zmogel mož, dober govornik in še dovolj zdrav. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Služboval je kot vikar v Kočevski Reki 3 leta, kot subsidiar v Starem logu 4 leta, kot kaplan mozelski pa od l. 1787. dalje par let, ko se preseli

kaplanovat v Kočevsko Reko, kjer je umrl 28. aprila 1897. Mož je bil zglednega obnašanja, trezen in ponižen duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

6. Osilnica.

Jurij Rom, župnik, Kočevar, star 49 let, je bil v mašnika posvečen l. 1762. na naslov gospostva „Szeich“-ovega na Hrvaškem. Bil je zelo nadarjen mož, krepkega telesa in izvrsten katehet. Nižje in višje študije je dovršil v Zagrebu, bogoslovne pa na Dunaju. Služboval je 6 let kot administrator v Koprivniku in zdaj župnikuje v Osilnici že od l. 1773. skozi 25 let, naposled pa se preseli kot župnik v Črmošnjice, kjer je umrl dne 27. oktobra 1807. Mož je bil pohleven in moder, ljudje so ga radi imeli. Živel in obnašal se je prav pohvalno kot zgleden duhovnik.

7. Reka (Riegg).

Ignacij Romutha, župnik, Kočevar, star 60 let, je bil v mašnika posvečen l. 1752. na naslov kočevske mestne občine. Mož je bil nadarjen, telesno že slaboten, govoril pa je s poudarkom. Vse svoje nauke je dovršil v Ljubljani. Služboval je goreče in uspešno kot kaplan v Mozeltju, v Črmošnjicah, na Reki. Župnikuje pa tu zdaj že od l. 1774. Tudi v Mozeltju je bil 14 let. L. 1800. je stopil v pokoj in živel v mestu Kočevju, kjer je dne 2. marca l. 1804. umrl. Bil je samotarec, trezen in pohleven mož, zgleden, čednosten duhovnik, zlatomašnik; ljudje so ga radi imeli.

Fortunat Pavlič, kaplan, Kočevar, star 40 let, je bil v mašnika posvečen l. 1773. na naslov gospostva „de Wallensperg“. Mož je bistrega uma, slabotnega zdravja, a razumljiv govornik. Vse svoje nauke, nižje in višje je dovršil v Ljubljani. Služboval je 1 leto v Kočevju, 10 let pa v Črmošnjicah kot vikar, v Kočevski Reki eno leto kot vikar in od l. 1786. pa kot kaplan. Odtam pride čez par let kaplanovat v Kočevje do 1798. Župnikoval je potem v Starem logu, kjer je ostavil svet 29. septembra 1813. Mož ni zahajal v družbe, bil je trezen, ponižen, zgleden, dober duhovnik, zato ga je ljudstvo spoštovalo in ljubilo.

Jožef Gestl, župnikov vikar, doma v Poljanah na Belokranjskem, star 32 let, je bil v mašnika posvečen l. 1783. na naslov gospostva „de Russenstein in Turnau“. Zmožnosti njegove so bile srednje; bil je krepak in razumljiv govornik. Humanistične študije je dovršil v Zagrebu, modroslovne v Gradcu, moralko in kanonično pravo pa v Celovcu. Služboval je prav pridno 2 leti v Črmošnjicah in zdaj od l. 1788. na Reki kot vikar. Mož je bil ponižen in ubogljiv, trezen in zgleden duhovnik brez napak. Malo je jecjal. Naj-

brže je pravo ime njegovo „Goestl“, ki je pozneje kaplanoval v Koprivniku več let in bil tudi naposled lokalist v Spodnjem Logu na Kočevskem, kjer je umrl 21. aprila 1809. Ljudje so ga zelo radi imeli.

8. Srednja vas (Mitterdorf).

Matija Ramor, župnik, Kočevar, 52 let star, je bil v mašnika posvečen l. 1760. na naslov plemeni-taša Adama Dinzel. Mož je bil izobražen, zdrav in krepkih prsi ter govoril jako razločno. Humanistične in modroslovne nauke je dovršil v Ljubljani, bogoslovne pa v Gorici. Bil je zelo goreč duhovnik. Služboval je 13 let kot kaplan v Črmošnjicah, v Koprivniku 11 let in kot beneficiat v Kočevju 4 leta. Od l. 1788. župnikuje tu, kjer je umrl 11. aprila 1800. Ljudje so ga radi imeli. Bil je trezen in moder mož.

Jakob Ramor, kaplan, Kočevar, star 35 let, je bil v mašnika posvečen l. 1778. na naslov grofa „de Rattkay“ na Hrvaškem. Bil je zdrav, zmožen mož in dober pridigar. Humanistične in modroslovne študije je dovršil v Ljubljani, razlago sv. pisma je dostal v Zagrebu in ima dovolj znanja. Služboval je prav pridno kot vikar v Kočevski Reki 8 mesecev, in od sv. Jakoba l. 1788. pa kaplanuje tu. Ostali čas poprej pa je bil informator mladine grofa Auersperga in grofa Thurna. Pozneje l. 1793. že ga najdemo lokalista v Stockendorfu do l. 1807., ko gre v Črmošnjice za administratorja za 1 leto in potem se vrne nazaj do l. 1813. Župnikoval je naposled v Mozeltju, kjer je umrl 19. marca 1818. Bil je zmeren, ponižen, zgleden duhovnik. Ljudje so ga radi imeli.

9. Stari log (Altak).

Jurij Perz, župnijski vikar, rojen v mestu Kočevju, star 58 let, je bil v mašnika posvečen l. 1757. na naslov kmeta Janeza Jakliča iz kočevske grofovine. Mož je krepak in zdrav in zmožen ter razločen in vse pohvale vreden govornik. Humanistične študije je dovršil v Ljubljani, modroslovne, moralko in kanonično pravo pa na Reki. Goreče je služboval kot vikar v Kočevski Reki 12 let, kot župnik v Toplicah in zdaj v Starem logu 19 let, odkoder je šel l. 1798. v pokoj v Mozeltj. Umrl je naposled v Stari cerkvi dne 16. februarja 1804. Ljudje so ga radi imeli; bil je ljubezniv, ponižen, zgleden duhovnik.

Matija Osterman, subsidiar, Kočevar, star 33 let, je bil v mašnika posvečen l. 1785. na naslov grofa „de Rattkay“ na Hrvaškem. Bil je dober in razločen govornik, zmožen in zdrav mož, ki je dovršil humanistične nauke v Rudolfovem, višje pa vse v Gradcu. Službuje šele 1 leto tukaj prav pridno, pozneje v Mo-

zelju kot kaplan, od l. 1799. — 1803. v mestu Kočevju, kjer je dne 24. marca l. 1804. umrl. Bil je ubogljiv, ponižen, zgleden duhovnik; ljudje so ga radi imeli.

Lokalije: 1. **Gotenica** (Goetteniz).

Damijan Marčun, lokalist goteniški v kočevskoreški župniji, Kočevar, star 52 let, je bil v mašnika posvečen l. 1760. na naslov meščanske občine v Ložu. Mož je bil zelo nadarjen, čvrst in zdrav ter izvrsten govornik. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil v Ljubljani. Prav goreče in uspešno je služboval v mestu Kočevju kot vikar 7 let, kot beneficiat pa 11 let in od l. 1784. je lokalist tu, kjer je bil pozneje nekaj let obenem tudi provizor Grčaric. Naposled je bil vpokojen in kot tak je umrl ondi dne 16. decembra 1807. Mož je bil trezen, moder, bolnikom v veliko tolažbo, ljudstvu zelo priljubljen in zgleden duhovnik brez napak.

2. **Trava** (Obergras).

Anton Šlaker (Slaker), c. kr. beneficiat v Travi župnije osilniške, doma v Vipavi, star 60 let, je bil posvečen v mašnika l. 1756. na naslov patrimonija. Mož je zmožen, a je zelo že opešal vsled starosti, govori z vriščem. Vse svoje nauke je dovršil v Gorici. Goreče je služboval v Šmihelu na Koroškem 3 leta, v Ajdovščini kot kurat 9 let, tukaj v Travi 18 let in ostali čas 6 let pa v Planini. Umrl je 72 let star l. 1799.

XXIII

Dekanat: Dobropolje.

Župnije: 1. **Dobropolje.**

Anton Vincencij baron „de Lazarini“, župnik in dekan, rojen 17. januarja l. 1725. očetu Frančišku in Mariji Ani roj. „de Raunach“ v graščini Jablanice, star 64 let, je bil v mašnika posvečen 21. januarja 1748. Vsled starosti in bolezni je opešal tudi na spominu tako, da ni več za pridigovanje sposoben. Vse svoje nižje in višje študije je dovršil na Reki. Služboval je v Dolini pri svojem stricu baronu „de Raunach“ 11 let, 1 leto je bil administrator v Trnovem, od l. 1760. pa župnikuje v Dobropolju, kjer je umrl 17. junija 1796.

Simon Mochar, kaplan, doma v Loškem potoku, star 46 let, je bil v mašnika posvečen na naslov loškopotoških kmetov l. 1771. Bil je zmožen mož, zdrav in tudi dar govornišstva je imel. Humanistične študije je dovršil v Novem mestu, višje z bogoslovjem vred pa v Ljubljani. Služboval je izprva v zatiškem naddijakonatu na raznih krajih 5½ leta, potem je bil 6 let vikar

in kaplan zdaj od sv. Jurija l. 1788. tukaj nekaj let. Od tam gre za župnijskega vikarja v Lašče do 14. julija 1808., ko stopi v pokoj ter sklone svoje življenje ondi dne 1. marca 1811. Ljudje so ga radi imeli, živel je zgledno.

Mihael Zdravič (Sdrauich), župnikov vikar, doma v Kostelu na Kočevskem, star 40 let, je bil v mašnika posvečen 27. decembra l. 1771. na naslov župljanov svojega rojstnega kraja. Bil je nadarjen človek, zdravja ne trdnega, govornik pa dober. Humanistične nauke je dovršil v Varaždinu, modroslovne v Zagrebu, bogoslovne pa vse na Dunaju. Služboval je 3 leta kot subsidiar v Loškem potoku, od sv. Jurija l. 1788. pa kaplanuje kot vikar v Dobropoljah, l. 1796. je že kaplanoval v Škocijanu pri Turjaku, l. v 1797. do 1799. v Šmarji, ko se preseli v Struge kot samostojni vikar. Tukaj ostane do l. 1827., ko se preseli v Ribnico v pokoj, kjer je umrl dne 4. aprila 1831. kot zlato-mašnik, star 84 let. Porodil se je 15. septembra 1747. Mož je bil jako ljubezniv in zato tudi zelo priljubljen pri ljudeh. Živel je zgledno.

Janez Krstnik Boehm, kurat, doma v Zatičini, star 43 let, ima namizni naslov tudi v Zatičini od gospostva. Mož je bil zelo nadarjen, zdrav in tudi dober pridigar. Svoje nižje in višje študije je dovršil z bogoslovjem vred v Ljubljani, samo spekulativno dogmatiko je 15 mesecev privatno študiral. Služboval je kot vikar potem, ko je bil l. 1770. v mašnika posvečen, 2 leti v Šmarji, kot kaplan v Škocijanu 2 leti, potem pa 6 let v Šmarji, kot kaplan in zdaj že od l. 1780. v Dobropoljah, l. 1795. je bil na Blokah kaplan in župni upravitelj. Tukaj je umrl dne 12. julija 1797. Povsod so ga ljudje zelo radi imeli, bil je dober zgleden duhovnik.

2. **Bloke.**

Andrej Godina, župnik, doma na Goriškem, star 44 let, je bil posvečen v mašnika l. 1767. na naslov gospostva Ortenek grofa Ferdinanda de Lichtenberg. Bil je zelo zmožen mož, dober govornik, zdravja pa srednjega. Humanistične nauke je dovršil v Ljubljani, modroslovne v Gradcu, bogoslovne pa v Gorici in je zelo učen in velik prijatelj beriva. Služboval je kot vikar na Blokah poltretje leto, kot kaplan pa 5 let, v Ribnici kot kaplan 2 leti in 9 mesecev. Župnikuje pa na Blokah od l. 1777., kjer je umrl okrog l. 1792. Bil je zelo zabaven, goreč in priljubljen mož ter zgleden, dober duhovnik.

(Dalje)

Vsebinska:

Šematizem duhovnikov in duhovnij v ljubljanski nadškofiji l. 1788.